

Szczecin, dnia 10 listopada 2022 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, V Wydział Karny w składzie :

Przewodnicząca: sędzia Patrycja [REDAKTOWANO]

Protokolant: Oliwia [REDAKTOWANO]

przy udziale Prokuratora Przemysława [REDAKTOWANO]

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2022 r.

wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie datowanego

na dzień 9 listopada 2022 r. w sprawie 3040-1 Ds 9.2021 o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy

w sprawie Piotra [REDAKTOWANO]

zatrzymanego w dniu 8 listopada 2022 roku o godz. 06:07

podejrzanego o to, że

- I. w okresie od 1 września 2019 r. do 30 września 2021 r. w Renicach, będąc jako funkcjonariusz publiczny - dyrektor Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Renicach, na mocy art. 60 ust. 7 oraz art. 55 ust. 2 pkt. 4- 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 z późn. zm.) zobowiązanym do sprawowania nadzoru pedagogicznego w ośrodku zwłaszcza w zakresie przestrzegania statutu placówki, przestrzegania praw dziecka i praw ucznia oraz zapewnienie wychowankom bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki, oraz na podstawie art. 304 § 2 kpk zobowiązanym do zawiadomienia organów powołanych do ścigania przestępstw o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, działając wbrew prawemu, szczególnemu obowiązkowi nie dopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego, wiedząc, że w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Renicach dochodzi do popełnienia przestępstw znęcania się przez Leszka [REDAKTOWANO] oraz Tomasza [REDAKTOWANO] nad [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] oraz do wzajemnego znęcania się wychowanków nad innymi wychowankami, niedopełniając obowiązków funkcjonariusza publicznego poprzez zaniechanie podjęcia działań przeciwdziałających popełnianiu przestępstw oraz poprzez zaniechanie zawiadomienia o przestępstwach umożliwił im popełnienie przestępstw z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk czym działał na szkodę interesu publicznego i prywatnego ww. wychowanków tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk
- II. w okresie od 10 października 2020 r. do 7 września 2021 r. w Renicach, jako funkcjonariusz publiczny - dyrektor Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Renicach nie dopełnił obowiązków służbowych w ten sposób, że:
 - wbrew obowiązkowi określonymu w art. 304 § 2 kpk nie zawiadomił organu powołanego do ścigania przestępstw o popełnieniu w dniu 10 października 2020 r. pobicia [REDAKTOWANO];
 - wbrew obowiązkowi wynikającego z przepisów art. 60 ust. 7, art. 68 ust. 1 pkt 6 oraz art. 55 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - ustawy Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 z późn. zm.) oraz §§ 41-52 rozporządzenia Ministra

Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach nie zawiadomił niezwłocznie o wypadku - pobicia [REDAKTED] w dniu 10 października 2020 r. rodziców poszkodowanego, pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy, organ prowadzący - Starostę Myśliborskiego, nie powołał zespołu powypadkowego oraz nie wykonał innych czynności związanych z przedmiotowym zdarzeniem określonych w tych przepisach;
czym działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego [REDAKTED]

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk

- III. w okresie od 10 października 2020 r. do 13 kwietnia 2021 r. w Renicach, w celu aby Leszek [REDAKTED] uniknął odpowiedzialności karnej w postępowaniu Prokuratury Rejonowej w Myśliborzu o sygnaturze 4300-0.Ds.51.2021 polecił Tomaszowi [REDAKTED] skopiowanie na pendrive nagrania z monitoringu MOW Renice zawierające zdarzenie z dnia 10 października 2020 r., z udziałem [REDAKTED] i wychowawcy Leszka [REDAKTED], usunięcie z rejestratora oryginalnego zapisu oraz ukrycie kopii, a następnie wprowadził w błąd funkcjonariusza Policji co do możliwości uzyskania zapisu zdarzenia, czym utrudniał postępowanie karne poprzez zacieranie śladów przestępstwa,
tj. o czyn z art. 239 § 1 k.k

- IV. w dniu 23 września 2021 r. w Szczecinie, podczas postępowania dyscyplinarnego nauczyciela prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego dla Nauczycieli przy Wojewodzie Zachodniopomorskim o sygnaturze KO- RzD-5841.1.2021.DA, będąc uprzednio pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, oraz o prawie do odmowy odpowiedzi na pytania, z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu, zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności zaginięcia monitoringu wizyjnego z dnia 10 października 2020 r. zawierającego zapis pobicia [REDAKTED] przez Leszka [REDAKTED] wskazując, że nagranie uległo nadpisaniu po 30 dniach oraz zatajając wiedzę o tym, że nagranie zostało usunięte na jego polecenie i jest w posiadaniu Tomasza [REDAKTED],
tj. o czyn z art. 233 § 1a kk

na podstawie art. 257 § 1 kpk

postanawia

wniosku Prokuratora nie uwzględnić.

Uzasadnienie

W ocenie Sądu zebrany w toku postępowania przygotowawczego materiał dowodowy przywołany we wniosku Prokuratora, w tym zwłaszcza zeznania wychowanków MOW w Renicach (w tym k. 4210-4217 - [REDAKTED], k. 4112-4121 - [REDAKTED], k. 4055-4065 - [REDAKTED], k. 4033-4040 - [REDAKTED], 4126-4131 - [REDAKTED], 3365-3368 - [REDAKTED]), potwierdzone zebraną w sprawie dokumentacją, w tym opiniami biegłych medyków, zeznaniami psychologów z „Para Familia”, zeznaniami

rodziców wychowanków, nagraniem z monitoringu, w bardzo wysokim stopniu uprawdopodobniają popełnienie przez podejrzanego pierwszych dwóch z zarzucanych mu czynów; protokół, oględzin telefonu zabezpieczonego od współpodejrzanego T. [REDAKTOWANO], w tym wydruki wiadomości tekstowych, w wysokim stopniu uprawdopodobniają popełnienie przez podejrzanego trzeciego z zarzucanych mu czynów, jedynie kwestia odpowiedzialności karnej podejrzanego za popełnienie czynu z art. 233 § 1a kk, wydaje się aktualnie wątpliwa.

Powyższe potwierdza zasadność uznania przez Prokuratora, wbrew twierdzeniom obrońców, że w sprawie zaszła ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych.

Środki zapobiegawcze można jednak stosować wówczas, gdy kumulatywnie z przesłanką ogólną zachodzi przynajmniej jedna z przesłanek szczególnych, wymienionych w art. 258 § 1 – 3 kpk. Zdaniem Sądu rację i w tym zakresie ma Prokurator, podnosząc, że w sprawie zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany, który nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, może utrudniać prowadzone śledztwo, tym bardziej, że w czasie szeroko pojętego „wyjaśniania nieprawidłowości”, jakie miały mieć miejsce w MOW w Renicach przez różne organy nie raz wykazał, że podejmował czynności uniemożliwiające pociągnięcie do odpowiedzialności wychowawców stosujących przemoc wobec wychowanków, czy tolerujących przemoc stosowaną przez wychowanków wobec słabszej grupy wychowanków (o czym świadczy m. in. wymiana korespondencji podejrzanego ze współpodejrzanym – k. 3696-3701, 3738; jego zeznania złożone przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym dla Nauczycieli przy Wojewodzie Zachodniopomorskim, które podlegały analizie z uwagi na zarzut z art. 233 § 1 a kk, postawa, o jakiej zeznają świadkowie – rodzice pokrzywdzonych wychowanków i psychologowie z Para Familia, a także zeznania pokrzywdzonego [REDAKTOWANO], który relacjonował na temat m. in. zwrotu telefonów, jakie pozostawił do dyspozycji podejrzanego w związku z umieszczeniem go w szpitalu psychiatrycznym).

W ocenie Sądu jednak, obawa ta aktualnie, po ponad dwóch latach od wszczęcia w sprawie śledztwa, po wielu latach od zwołania w 2017r. posiedzenia Rady Pedagogicznej Ośrodka, nie jest tak wysoka, by uzasadniała zastosowanie wobec podejrzanego najsurowszego ze środków zapobiegawczych, który stosować należy jedynie wówczas, gdy inne środki nie są wystarczające. Zdaniem Sądu rozpoznającego wniosek Prokuratora materiał dotychczas zebrany przez organy ścigania w zakresie dwóch pierwszych czynów zarzucanych podejrzanemu jest niemal kompletny, na oględziny zabezpieczonych od podejrzanego urządzeń elektronicznych i nośników cyfrowych, które mogą zawierać dowody istotne dla sprawy, podejrzany nie ma już wpływu, z wychowankami ośrodka, który został zlikwidowany nie ma kontaktu (wychowankowie mieszkają w różnych miejscowościach). Trudno natomiast za wysoce realną uznać obawę, że w swojej obecnej sytuacji procesowej, podejrzany będzie ostrzegał innych byłych pracowników ośrodka przed toczącym się postępowaniem, czy w wpływał na zeznania świadków już przesłuchanych czy jeszcze nie przesłuchanych, bowiem powyższe, przy zastosowaniu wolnościowych środków zapobiegawczych, wiązałoby się z zastosowaniem tymczasowego aresztowania, poza tym podejrzany nie ma istotnego interesu w uchronieniu innych osób od odpowiedzialności karnej. Marginalnie wskazać trzeba, że podejrzany od dłuższego czasu wie o toczących się postępowaniach, więc jeśli chciał namówić świadków do prezentowania korzystnych dlań zeznań to miał taką możliwość wcześniej. Trudno też nie zgodzić się z obrońcą, który podnosi, że w razie uznania podejrzanego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu jego dotychczasowego trybu życia i niekaralności, kara mu wymierzona nie musi być karą bezwzględnej pozbawienia wolności (art. 259 § 2 kpk).

Tym się kierując Sąd nie widzi podstaw do zastosowania wobec Piotra [REDAKTOWANO] izolacyjnego środka zapobiegawczego, lecz za wysoce zasadne uznaje zastosowanie wobec

niego wolnościowych środków, do których stosowania uprawniony jest Prokurator, w postaci: odpowiednio wysokiego poręczenia majątkowego oscylującego wokół kwoty co najmniej 100.000zł (a podejrzany uzyskuje niemałą comiesięczną pensję, żona pracuje) oraz dozoru policji połączonego przede wszystkim z określonymi zakazami kontaktowania się z tymi osobami, które Prokurator wskaże.

